

Talen her er, fremgaar af Finanslovforslaget for sidste Aar, der under „Sandflugtens Dæmpning“ udviser det betydelige Beløb: 270,900 Kr.

Og lige saavel som man ved nysnævnte Virksomhed som og ved Hedeselskabets Virken har søgt at erhverve mere *Kulturland*, saaledes har man ogsaa ved Digeanlægget indvundet Arealer. Og ligesom hine jydskke Arealer ikke kunne bebyrdes ud over, hvad den ny Ejendomsskyld foranlediger, saaledes er ogsaa de ved Digerne indvundne Arealer endnu ret værdiløse, *saa at de ikke taale nogen Særstilling, hvad fremtidige Grundskatter i Danmark angaar*. Noget lignende gælder de fleste af de ældre Ejendomme, som ved Digets Anlæg blev bebyrdede med den ny Skat. De have kun lavt Hartkorn; men da de i Fyrreterne og Halvtredserne ved de *lokale* Digelags Foranstaltninger blev sikrede mod Oversvømmelser, kom de ret hurtig i Kultur. Fordelene derved kunde man endnu i Halvfjerdserne, ved Digeskattens Ansættelse, glæde sig over, og man havde derfor delvis Raad til i de gode Tider at bære Skatten; men siden den Gang har der kun været økonomisk Stilstand paa de stærkt belastede Gaarde, hvis Kulturtrin var hævet i Kraft af de *gamle* Diger og ikke i nogen Maade er blevet det ved Diget i 1875. *Deres* Værdiforøgelse ligger 20—30 Aar forud for den sidste Menneskealder. Skattereformen vil — grundet paa det lave Hartkorn, der hidtil har været en Støtte for disse Gaarde — foranledige højere Afgifter end tidligere; og da de fleste Ejerskifter i de sidste 10—15 Aar tillige ere foretagne med Digeskattens Bortfalden som Basis for Beregningerne, vil det nu afstedkomme en stor Ulykke for Beboerne, hvis ikke Skatten ophæves. Og med Skatteomlægningen i sin Helhed in mente — hvorved al anden Jord- og Grundskat afskaffes — turde Sagen nu være saa meget lettere at ordne til Gunst for os, hvorefter vi saa længe og utvivlsomt med fuld Føje have længtes.

Vi tør ikke afholde os fra den Udtalelse vedrørende den fremtidige Ordning, at *Kærnen i denne Sag findes i dette ene Punkt, at Digerne lagdes paa dybt Vand, uden Fladstrand*. Ansvarer herfor ligger — som i Punkt 2 udviklet — udelukkende hos Statens Repræsentanter ved Digets Anlæg, der, trods de „ukaldede“ Beboeres Advarsel, vilde have Digerne saa langt ud, uden derved i nogen Maade at gavne Skatteyderne.

Naar dette har ført med sig, at Digerne i Virkeligheden bør sammenlignes med Fæstningsanlæg og ikke ere Diger i dette Ords almindelige, danske Betydning, saa turde deri ligge den største Hjemmel for Berettigelsen af den Fordring, som nu rejses fra Beboernes Side — det er: At Staten alene bærer Ansvar for hine Handlinger, paa samme Maade som enhver koncessionshavende i lignende Tilfælde, af hvilke vi have mange Sidestykker i vort lille Land.

Idet vi hermed anbefale vor retfærdige Sag til Digekommissionens Velvillie, ere vi os bevidste, at vor Skæbne ligger i Deres Haand; thi vi ere vidende om, at Digeskatyderne have saa varme Talsmænd i begge Rigsdagens Ting, at de ville faa let ved at gennemføre en for os retfærdig og tilfredsstillende Ordning, saafremt Kommissionens Undersøgelser og derpaa byggede Betænkning maa komme til at harmonere med Digeskatydernes Opfattelse.

Rødby, den 5. August 1903.

A. Dinesen.	C. Edvardsen.	R. Eriksen.	C. Gotfredsen.
C. Hansen.	R. P. Ipsen.	F. Jensen.	H. P. Jensen.
C. Kastrup.	C. Moesgaard Kjeldsen,	Chr. Knudsen.	
	Formand.		
R. N. Kromann.	Christian Kromphardt.	N. P. Lang.	P. Larsen.
R. Larsen.	M. P. Madsen.	S. Kejser Nielsen.	
C. Rasmussen.	H. Ruder.		